

чилище, * и да ся учимъ, какъ да правимъ добро на други-ты, какъ можемъ да обычаемъ Бога повече, и да Му слугуваме подобръ.

А преди да иджть въ църквж-тж, Г-жа Анна и Иванчо сѣднахж малко време въ книгохранилицж-тж, и ся разговаряхж.

И. Изволявашь ли сега, мамо, да ми кажешь повече нѣщо за благодѣ-ть, койкто Богъ показува, като ми е далъ такавж душж?

М. Душа-та ти, сыне мой, много повече е досточудна отъ тѣло-то ти. Тѣло-то ти е вещественно, и ще да умре, и да стане на прахъ, а душа-та ти не е вещественна; тя е невещественна, духъ е, и не ще да умре никога: ще живѣе вѣчно.

Единъ лошъ чловѣкъ може да убіе тѣло-то ти, може да го съсѣче, и да го надроби на хыляды части. На душж-тж ти обаче не може да направи това.

Не може да хване душж-тж ти, та да ѝ убіе, или да ѝ повреди.

Могж да вържж тѣло-то ти толко стегнато щото да не можешь никакъ да шавашь: могж да ти забранѣж да не употреблявашь тѣло-то си, или да слушашь, или да миришешь, или

---

* Недѣлно училище ся казува онова, въ което ся събиратъ дѣца-та, и други-ти благочестиви чловѣци въ Недѣлж подиръ Святж Литургіѣ, та гы поучава учитель-тъ или нѣкой проповѣдникъ имъ тълкува казанното въ тоя день Евангеліе съдружено съ нѣкое благонравно поученіе.